Política | Ferran Sardans | Actualitzat el 18/11/2012 a les 17:42

«A diferència d'ERC, Solidaritat no col·laborarà amb l'autonomisme»

ENTREVISTA. **Alfons LÃ³pez Tena**, un dels juristes mÃ©s respectats del paÃ-s, es presenta com a candidat de **Solidaritat Catalana per la IndependÃ¨ncia** a les eleccions del **25-N** amb un objectiu principal: aconseguir la independÃ¨ncia de Catalunya. AÂ mÃ©s, proposa una regeneraciÃ³ democrÃ tica i construir un nou estat democrÃ tic avanÃ§at i participatiu. Afirma que la pregunta del referÃ¨ndum ha de ser clara i que cal trencar amb la relaciÃ³ entre poder econÃ²mic i empresarial i la polÃ-tica.
Video: http://www.youtube.com/watch?v=HwXw_ZpO89Y&feature=player_detailpage

No és el mateix aconseguir la independència amb un govern de dretes que amb un d'esquerres. Quin model li agradaria que seguís la República Catalana, el d'Irlanda o Andorra, on es dóna prioritat a les escoles i als hospitals privats i on els més rics paguen pocs impostos, o el model d'Islàndia o Suècia, on hi ha més pressió fiscal sobre les grans corporacions i fortunes, i on es defensen sense incerteses la sanitat i l'educació pública?

És evident que fer un nou estat semblant a l'actual seria un greu error. Cal fer un nou estat per tenir les eines per fer unes polítiques més justes. Sempre he pensat que la política ha de treballar per donar a aquells que no tenen res o tenen poc, i no prioritzar donar més als que ja tenen molt. A Catalunya segueixen manant les mateixes 400 famílies que dominaven a l'època de la Restauració, amb Primo de Rivera i després amb Franco. Ara, el que cal és que domini una política honrada que estigui al servei de les classes mitjanes i populars, que procuri la igualtat d'oportunitats, que no discrimini per motius de llengua, religió o origen. Hem de ser un país democràticament avançat, com Holanda, Suècia o Dinamarca. Volem una independència plena, també dels grups de poder, de les grans empreses.

Com s'arriba a una política honrada que no tingui por de les grans fortunes?

El primer que cal fer és canviar el sistema actual, que no és una democràcia participativa i forta. Un cop tinguem la independència, m'agradaria poder dir que s'ha creat un estat democràtic avançat i participatiu. Avui només es compta amb l'opinió de la gent un cop cada quatre anys. És necessari passar a una democràcia real i directa, amb el referèndum com a principal eina de consulta i decisió. A més, ens fa falta un país que estigui al servei de l'economia productiva, al servei dels que s'arrisquen i que doni prioritat a la investigació i el desenvolupament.

Està d'acord amb els que diuen que els polítics serveixen els bancs en lloc de vetllar pel poble que els ha votat?

Solidaritat té zero euros de deute amb els bancs i caixes i així seguirà sent. Hem demanant que tots els partits facin públics els seus deutes amb la banca i les condonacions que han gaudit els últims anys, com els 7,2 milions d'euros que **La Caixa** va perdonar al PSC i els 2,7 milions que va perdonar a ERC. Fa dos anys Convergència confessava deure-li més de vint milions a aquesta entitat bancària. Ja n'hi ha prou de controlar els representants polítics amb crèdits, condonacions i col·locacions en consells d'administració. Nosaltres hem proposat la dació en pagament, la supressió dels peatges, investigar les estafes de la banca, i exigirem transparència en els deutes i condonacions dels partits amb la banca i acabar amb els desnonaments.

Amb la independència s'acabarà l'atur i tots els problemes que té ara Catalunya?

No, no serà un miracle que canviarà les coses d'un dia per l'altre, però és de calaix que ens ajudarà i molt a sortir-nos-en. Tenim el mateix PIB que Dinamarca, però ells tenen una taxa d'atur del 5% i

la nostra és del 25%. En els 26 anys que Espanya forma part de la UE, ha rebut d'Europa 92.000 milions d'euros. En el mateix període de temps, Espanya ha rebut de Catalunya, en impostos que van i no tornen, 300.000 milions d'euros. Però és que nosaltres no disposem dels nostres recursos ni podem decidir per nosaltres mateixos. Un cop puguem fer-ho, es podrà parlar de moltes coses que ara es poden parlar però no es poden portar a la pràctica.

Alfons López Tena en un moment de l'entrevista feta a la plaça Sant Domènech. Foto: Ferran Sardans

Catalunya i Espanya són la mateixa nació? Poden conviure dues nacions en un mateix estat?

És innegable que els catalans som una nació i els espanyols, una altra. La raó de la independència no és la diferència, sinó que l'Estat estigui al servei dels espanyols i no dels catalans. Si Espanya no fos com és, podríem tenir un estat plurinacional, com per exemple Suïssa, on espanyols i catalans estiguéssim al mateix nivell i parléssim i negociéssim d'igual a igual, però els espanyols no ho volen, volen tenir tot el poder i reduir-nos al paper de pagar i obeir.

Què ha de decidir Espanya sobre la hipotètica independència de Catalunya?

S'hi ha d'intentar pactar, encara que sembli molt difícil. Tanmateix, totes la independències són unilaterals. Qui vota la independència és qui vol independitzar-se, no aquell de qui t'independitzes. No existeix un sol cas al món en què la independència depengui de la voluntat del país del que t'independitzes: no van votar la independència de Noruega a Suècia, ni la d'Irlanda a Anglaterra, ni la de Lituània a Rússia, ni la de Timor a Indonèsia, ni la de Quebec a Canadà.

Si es fes un referèndum o una consulta no vinculant, quina legitimitat tindrien els seus resultats de cara a Espanya i al món?

Per als que es prenguin la democràcia seriosament i com allò que és, el govern del poble, tota la legitimitat possible. Els referèndums de reforma dels estatuts d'autonomia i de la Constitució són vinculants, i els municipals i autonòmics són vinculants o no segons es regulin pel legislador. És cert que no són vinculants els referèndums consultius del govern espanyol, però ¿creus que si hagués sortit el no a l'OTAN o a la Constitució europea, González i Zapatero haurien pogut ignorar el resultat perquè eren consultius? En democràcia, l'última paraula la té el poble.

Com ha de ser la pregunta d'aquest referèndum?

La pregunta del referèndum ha de tenir la màxima claredat possible. El poble de Catalunya no mereix que se l'enganyi, que hagi d'anar a votar una cosa ambigua que no sàpiga què significa. A més, la comunitat internacional el que exigeix és claredat: vostès volen la independència o no? Una cosa són els estats independents i una altra de molt diferent són les entitats subestatals que s'anomenen estat propi, com els Estats Units d'Amèrica, els de Mèxic, els de Brasil, o estats com Baviera. Un estat independent és aquell que quan mires el mapamundi té un color. Nosaltres donarem suport de manera lleial al govern en cas que obri el procés d'independència, però d'independència com a tal, tan independent com Suècia, Espanya o Romania.

Espanya reconeixeria una Catalunya independent?

Jo penso que, si no ho fessin, tindrien greus problemes, més que no pas nosaltres. Si no hi ha acord, Catalunya comença amb un deute públic d'un 21% sobre el PIB, que és el més baix de la UE, i Espanya començaria amb un deute del 100% sobre el PIB, una cosa que no podria suportar.

El candidat de Solidaritat va explicar el seu programa sense defugir cap pregunta. Foto: Ferran Sardans

Ara mateix els sondejos us deixen fora del Parlament. Us veieu dins o us veieu fora?

Ens veiem dins. Per la feina feta i perquè som garantia d'independència i de regeneració democràtica. El nostre espai polític és clar i consolidat. Tot i que no és el nostre objectiu tenir diputats en un parlament autonòmic espanyol, per nosaltres és més important treballar per la independència. Fa dos anys també ens deixaven fora perquè posem en perill moltes coses, com poder denunciar el poder d'Abertis, de La Caixa, el Grup Godó i insistir en la importància de l'estat propi. Els sondejos amb mostres de 800 persones que solament en responen 400 no són fiables. Si les enquestes del Grup Godó van variar en 600.000 persones uns qüestionaris amb tres variables, imagini's el que poden variar amb 12 opcions per triar.

Què farà Solidaritat Catalana per la Independència després de les eleccions?

Treballar per la independència. Actuarem d'una manera o d'una altra en funció dels resultats. El que intentarem fer és dialogar amb CiU, ERC i ICV per constituir un govern d'unitat nacional que iniciï el procés cap a la independència al més ràpidament possible. Però, a diferència del que proposa ERC, si no és el cas, farem oposició a l'autonomisme. La diferència entre aquesta i altres eleccions és que abans es tractava de decidir qui administrava l'autonomia. Aquesta vegada, el tema central és si constituïm un estat independent o no, i no podem perdre ni un minut, perquè cada instant perdut perjudica Catalunya i els seus habitants.

Expressions com Espanya ens roba no poden resultar contraproduents? No hi ha risc que ofenguin possibles independentistes que tinguin relacions sentimentals amb Espanya?

Dir que Espanya ens roba no és cap mentida, és com dir que els bancs ens roben. La política ha de ser clara. Expressions com espoli fiscal estan bé en l'àmbit acadèmic. Però al carrer no s'entenen. Jo també tinc relacions afectuoses amb Espanya, el meu pare va néixer a Andalusia i parlo el castellà des de petit, però en un moment com aquest s'ha de posar negre sobre blanc i dir les coses pel seu nom. S'ha de posar tot a sobre la taula, i si llavors una persona està d'acord amb pagar gairebé 3.000 euros l'any per aquest sentiment de pertinença a Espanya, serà lliure de fer-ho, però s'ha de conèixer la realitat, no es pot amagar res.

Video: http://www.youtube.com/watch?v=eVJxgp-1seY&list=PLlLARleabeOB0eJvwaAp8q1-8yDrcVot8&feature=player_detailpage

Es creu Artur Mas, Convergència i Unió i el seu gir sobiranista?

No. Convergència no porta la paraula independència al seu programa. Mas no va anar a la manifestació, hi va enviar el seu esperit. Defensen el mateix que ICV: el dret a decidir sobre una cosa que no volen concretar. Juguen a treure polítics de segona fila o les joventuts per exaltar una part de la població, i després surt Duran i Lleida a renyar-los públicament i a dir que aquest no és el seu objectiu. Això no em mereix cap crèdit. Reitero que nosaltres donarem suport de manera lleial al govern en cas que obri el procés d'independència, perquè ara és la prioritat. Tanmateix, políticament, amb CiU tenim moltes diferències. CiU és un partit que posa de conseller de salut pública (una salut que estan deixant pel terra) a un expresident d'una empresa de salut privada, que són les més beneficiades d'aquest tema. Ens diferencien el #novullpagar, la reclamació d'una sanitat pública decent, la dació en pagament, la regeneració democràtica, l'oposició al cementiri nuclear, la rebaixa del sou dels diputats del Parlament de Catalunya, denunciem la cohabitació entre els poders polítics i els poders fàctics, demanem anul·lar les subvencions a Endesa atorgades pel tripartit a causa de les multes imposades a l´empresa per les apagades a la Costa Brava l´hivern del 2009/10 i així un llarg etcètera.

Què els separa d'Esquerra Republicana de Catalunya? Són motius polítics o personalismes viscerals?

Ens separa la credibilitat, principalment. L'Esquerra d'abans i la d'ara considera que si traguessin majoria absoluta obririen el procés cap a la independència, i en això estem totalment d'acord i a

més ens creiem que ho farien. Però si no la treuen, mentrestant, volen aconseguir millores dins de l'autonomia. Quantes vegades Esquerra Republicana, el moment de la campanya electoral ha dit que el seu objectiu era la independència i després no ha complert? Ho van fer amb l'Estatut i aquesta vegada donant suport al pacte fiscal. Nosaltres diem prou a tot això, perquè només porta al fracàs i a la frustració. Si CIU no obre a curt termini i amb decisió el procés independentista, nosaltres, a diferència d'ERC, no col·laborarem amb l'autonomisme. Sobre els personalismes viscerals, nosaltres vam anar a la cimera independentista per sumar forces, va ser Oriol Junqueras el que no va venir i va donar ordres de tirar enrere tot allò que al matí havíem acordat amb els seus representants.

Quines diferències hi ha entre la CUP i vosaltres?

Segurament és amb qui menys diferències hi ha. Defensen sense complexes la independència, encara que la volen dels Països Catalans, i no expliquen gaire bé en el seu programa mesures per assolir-la. Segurament, nosaltres tenim més pressa i donem prioritat a aconseguir un nou estat per poder fer unes polítiques més justes. A més, nosaltres volem convertir Catalunya en l'Holanda del Mediterrani, i ells la volen convertir en la Cuba del Mediterrani. Tot i això, compartim la proposta social que tenen a darrere. La CUP pretén democratitzar les nostres institucions, convertir-les en eines al servei del poble, transparents i que facin una funció social, apropar-les al poble. Per això dic que si algú té dubtes de votar-nos, que ho faci per la CUP, perquè tant CiU com ERC només es mouran en cas d'una mobilització popular continuada o si nosaltres els empenyem des del Parlament.

Video: http://www.youtube.com/watch?v=1bYwADJICss&feature=player_detailpage